

«Παρεμβαίνοντες...»

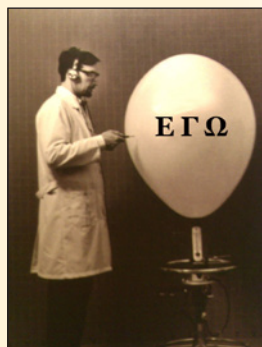

Αὐτοδικαίωση

Ὁ πιὸ ἐπικίνδυνος ἐχθρὸς τῆς Μετανοίας

«**Ἡ** αὐτοδικαίωση εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνος ἐχθρὸς καὶ δηλώνει ἐσωτερικὴ ὑπερηφάνεια.

Ἄν τὰ γνωρίσματα τῆς ἀληθινῆς Μετανοίας εἶναι ἡ αὐτομεμφία, ἡ αὐτοεξουθένωση, ἡ παραδοχὴ τῶν ἁμαρτημάτων καὶ τῶν παθῶν μας, ἀντιλαμβάνεται κανεὶς πόσο ἀπέχει ἡ αὐτοδικαίωση, ὡς καρπὸς καὶ δεῖγμα ὑπερηφάνειας, ἀπὸ τὴν Μετάνοια».

Στοὺς ἀντίποδες τῆς ταπεινῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἁμαρτωλότητός μας βρίσκεται ὁ μεγαλύτερος καὶ πιὸ ἐπικίνδυνος ἐχθρὸς τῆς Μετανοίας: ἡ αὐτοδικαίωση, ποὺ εἶναι γέννημα τῆς ὑπερηφάνειας.

Ἡ διαστροφὴ στὶς ἡμέρες μας εἶναι τέτοια, ὥστε καὶ ἄνθρωποι, βυθισμένοι κυριολεκτικὰ στὴν ἁμαρτία, νὰ μένουν ἀμετανόητοι καὶ αὐτοδικαιούμενοι.

Σὲ σύγχρονο ἔργο κοσμικοῦ συγγραφέως (Ἀλμπέρ Καμὺ «Ὁ Ξένος»), ὁ ἥρωας διαπράττει ἐκουσίως ἕναν φόνο γιὰ νὰ βρεῖ διέξοδο στὰ ἀδιέξοδά του καὶ κλείνεται στὴν φυλακὴ. Καταδικάζεται σὲ θάνατο καὶ λίγο πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς του, ἐπαναλαμβάνει πεισματικά: «**Εἶχα δίκαιο, ἔχω δίκαιο, θὰ ἔχω δίκαιο**».

Ὁ αὐτοδικαιούμενος ἄνθρωπος εἶναι ἐκεῖνος ποὺ πάσχει περισσότερο ἀπὸ ψυχολογικὰ προβλήματα, ἐπεὶδὴ ἀπωθεῖ τὴν ἐνοχλή του. Γίνεται ἔτσι νευρικός, διαταραγμένος, ἀνικανοποίητος, ἀπαιτητικός, ἀναρχικός.

Ἀκολουθώντας τὸ παράδειγμα τοῦ ἑωσφόρου, δὲν θέλει νὰ ζητήσει συγχώρηση καὶ νὰ ὁμολογήσει ἁμαρτίες.

Ἐπαναλαμβάνει, ὡς ἐπωδὸ, τὰ λόγια: «**Εἶχα δίκαιο, ὅπωςδήποτε δίκαιο, θὰ ἔχω πάντα δίκαιο**», καὶ βάζει μόνος του φράγμα στὴν ἄβυσσο τοῦ Θεοῦ Ἑλέους.

Ὁ Ἑρανιστὴς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

21.6.2026 ἐκ. ἡμ.,

† Ἀγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ